

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jaroslavy Skoumalové, a soudkyň JUDr. Radimy Gregorové, Ph. D. a JUDr. Jarmily Ďáskové v právní věci žalobce **Ekonomservis – byty, s.r.o.**, se sídlem 602 00 Brno, Masná 27/9, zastoupeného JUDr. Radkem Ondrušem, advokátem se sídlem 613 00 Brno, Těšnovská 9, proti žalovanému **Magistrátu města Brna**, odboru územního a stavebního řízení, se sídlem 601 67 Brno, Malinovského nám. 3, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného,

t a k t o :

I. Rozhodnutí Magistrátu města Brna, odboru územního a stavebního řízení ze dne 2.4.2012, č.j. MMB/0106997/2012, sp. zn. OUSR/MMB/0061513/2012/4 **se z r u š u j e** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný **je povinen** uhradit žalobci náklady právního zastoupení ve výši 11.712,-Kč do jednoho měsíce od právní moci rozsudku právnímu zástupci žalobce na číslo účtu 27-446330207/0100.

III. Žalovaný **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 2.4.2012 ve výroku uvedeného čísla jednacího bylo zamítnuto odvolání žalobce podané proti usnesení správního orgánu I. stupně – odboru výstavby a územního rozvoje, stavebního úřadu Úřadu městské části města Brna, Brno-Slatina, č.j. MCBSLA/00142/12/OVÚR/Ka ze dne 10.1.2012 a toto usnesení potvrzeno. Ze správního spisu vyplynulo, že žalobce podal žádost dne 19.11.2008 u správního orgánu I. stupně o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby „Panaroma Slatina – první etapa“ na pozemcích p.č. 2194/19, 2013/1, 2060/1, 2011, 2012/56 a 2195/19 k.ú. Slatina, obec Brno. V řízení o žádosti o vydání územního rozhodnutí na umístění stavby Panorama Slatina – první etapa byla vydávána usnesení stavebního úřadu, ale tato byla opakovaně odvolacím orgánem rušena z důvodu jistých obsahových vad, jež byly nejasné a nesrozumitelné.

Správní orgán I. stupně rozhodl dne 10.1.2012 tak, že územní řízení zahájené dne 19.11.2008 na základě žádosti o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby stavebníka Ekonomservis-byty s.r.o., Masná 27/9, se sídlem v Brně, ve věci stavby Panorama Slatina – první etapa, zastavil. Zastavení řízení bylo odůvodněno tím, že přes výzvy, naposledy ze dne 17.8.2011 po přezkoumání všech podkladů, konstatoval, že žádost stavebníka – žalobce neobsahuje žádný doklad, který by osvědčoval právo žadatele umístit záměr na dotčených parcelách, kterých není vlastníkem a do dokumentace pro vydání územního rozhodnutí nebyl zapracován aktuální stav v území. Žadatel tedy neodstranil ve stanoveném termínu do 30.10.2011 vady žádosti, k jejichž odstranění byl vyzván stavebním úřadem písemnou výzvou ze dne 17.8.2011. Dále neodstranil vady žádosti, které brání v pokračování řízení, tj. nebyla upravena dokumentace v souladu se stávajícím stavem a nebyly opatřeny přílohy, které se týkají těchto změn, nebyl doložen souhlas spoluvlastníků pozemku parcela č. 2194/19 v k.ú. Slatina s umístěním navrhované stavby na pozemku, nebylo doloženo stanovisko vlastníka resp. provozovatele vodovodu a splaškové a dešťové kanalizace společnosti Brněnské vodovody a kanalizace a.s. k možnosti a podmínkám připojení navrhované stavby na nově vybudovaný vodovod a splaškovou a dešťovou kanalizaci. Na základě výše uvedených důvodů bylo řízení zastaveno.

Z důvodu podaného odvolání proti rozhodnutí I. stupně rozhodl žalovaný – Magistrát města Brna, odbor územního a stavebního řízení, Brno svým rozhodnutím ze dne 2.4.2012 tak, že odvolání žalobce zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil. Své rozhodnutí odůvodnil tím, že důvody uvedené v rozhodnutí správního orgánu I. stupně o zastavení řízení jsou řádně odůvodněny, neboť žalobce neodstranil vady žádosti a dále neodstranil na výzvu správního orgánu I. stupně nedostatky vytýkané tímto orgánem a přes dobu cca 15 měsíců měl na to lhůtu více než přiměřenou.

Z ust. § 86 odst. 2 písm. a) stavebního zákona vyplývá, že zamýšlí-li žadatel umístit stavbu na pozemku, jehož není vlastníkem, musí prokázat právo založené smlouvou, provést stavbu nebo opatření k pozemkům nebo stavbám, pokud stavební úřad nemůže existenci takového práva ověřit v katastru nemovitostí. Podle odst. 3 téhož ustanovení stavebního zákona nejsou-li naplněny požadavky odst. 2 písm. a) musí žadatel předložit souhlas vlastníka

pozemku. Doklad prokazující právo na pozemku či stavbě je tedy podstatnou náležitostí žádosti o rozhodnutí o umístění stavby, bez kterého nemůže stavební úřad takové rozhodnutí vydat. Stavební úřad předloženou smlouvu popř. jednostranný souhlas přezkoumává jako důkaz, jenž je jedním z podkladů pro rozhodnutí ve správním řízení, přičemž je dle ust. § 3 zák. č. 500/2004 Sb. správní řád povinen postupovat tak, aby byl v nezbytném rozsahu zjištěn stav věci, u nichž nejsou důvodné pochybnosti. Bez souhlasu vlastníka pozemku je možné vydat rozhodnutí o umístění stavby jen tehdy, pokud lze takový pozemek pro dané účely ve veřejném zájmu vyvlastnit. O takový případ se však v tomto řízení nejedná. Pokud tedy žadatel neprokáže právo stavbu na pozemku umístit, nelze rozhodnout v jeho prospěch.

Stavební úřad dále vyzval žadatele, aby uvedl dokumentaci v záměru do souladu se stávajícím stavem území a doložil souhlas s připojením stavby na vodovodní řady pro veřejnou potřebu a dále na veřejnou dešťovou a splaškovou kanalizační stoku. Vycházel tak z ust. § 156 odst. 1 stavebního zákona, z něhož vyplývá povinnost pro právnické osoby, fyzické osoby a příslušné orgány veřejné správy povinnost při územně plánovací a projektové činnosti při povolování, provádění, užívání a odstraňování staveb respektovat záměry územního plánování a obecné požadavky na výstavbu stanovené prováděcími předpisy.

Odvolací správní orgán žádný doklad o tom, že je odsouhlaseno napojení na stávající vodovod pro veřejnou potřebu, stávající dešťovou kanalizační stoku či stávající splaškovou kanalizační stoku ve vlastnictví Statutárního města Brna spravovanou akciovou společností Brněnské vodárny a kanalizace ve správním spisu nedohledal.

Stavební úřad ve své výzvě ze dne 17.8.2011 určitým a zřejmým způsobem specifikoval označené vady žádosti s odkazem na příslušné ustanovení právních předpisů, poskytl žadateli přiměřenou lhůtu k doložení chybějících podkladů a žadatele poučil o následcích nesplnění této výzvy. Jelikož žadatel vady žádosti neodstranil, a jelikož se jedná o vady podstatné, které brání pokračování v řízení z věcných důvodů a také tomu, aby bylo možno ve věci rozhodnout, neměl jinou možnost, než řízení podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu zastavit. Závěrem tedy žalovaný konstatoval, že územní řízení bylo zastaveno obvyklým způsobem a v souladu se zákonem, jelikož žadatel nedoplnil doklady, požadované stavebním úřadem.

Ve včas podané žalobě ze dne 4.6.2012 žalobce namítal, že k žádosti o vydání územního rozhodnutí v roce 2008 předložil veškeré doklady, prokazující právo k pozemku umístit na něm zamýšlenou stavbu, a to v podobě smluv o budoucích kupních smlouvách s majiteli předmětných pozemků. Tuto skutečnost žalobce považuje za nespornou, neboť správní úřad I. stupně nikdy po podání žádosti do vydání prvního zrušeného meritorního rozhodnutí ve věci žalobce nevyzval k doplnění žádosti o danou vadu. Žalobce trvá na tom, že předmětné smlouvy v žádosti v roce 2008 přiložil. Pokud by tak neučinil, správní orgán I. stupně by jej jednak k doplnění žádosti nepochybně vyzval, jednak by nevydal první meritorní rozhodnutí o zamítnutí žádosti, kterou zrušil sám žalovaný. Jak již bylo výše uvedeno ve věci bylo vydáváno více rozhodnutí o zastavení, která byla žalovaným rušena.

Tvrzení žalovaného, že předmětné listiny se ve spise nenacházejí, je pro žalobce informace nová, kterou se dovídá až z odůvodnění napadeného rozhodnutí. Do daného

okamžiku měl žalobce zato, že předmětné listiny jsou součástí spisu a nalézací správní úřad žádá bez zjevného důvodu jejich opakované předložení, což v podstatě vyplývá i z obsahu předmětných výzev, kde se správní orgán I. stupně domáhá nikoliv předložení předmětných listin z doby podání žádosti, ale jejich aktualizace. Správní orgán I. stupně nevedl soupis písemností spisu a namísto toho, aby žalobce upozornil na ztrátu příloh jeho žádosti z roku 2008 a vyzval jej k jejich opakovanému předložení postupem podle ust. § 53 správního řádu po více než 4 letech nelogicky tvrdí, že tyto listiny nikdy součástí spisu nebyly a žádá o odstranění vad žádosti, kterou dříve považoval za bezvadnou.

Pokud se jedná o druhou namítanou údajnou vadu žádosti, tedy doložení souhlasu s připojením stavby na vodovodní řád pro veřejnou potřebu a dále na veřejnou dešťovou a splaškovou kanalizační stoku žalobce uvádí, že v době podání žádosti v roce 2008 byla daná otázka řešena dostatečným způsobem, kdy po změně poměrů v území žalobce potřebné doklady doložil. Inženýrské sítě stavěl Ing. A. K. jako stavebník, žalobce s ním uzavřel smlouvu o připojení na tyto inženýrské sítě jako závazek in rem, který se vztahuje nikoliv k osobě stavebníka Ing. K., nýbrž k věci – tedy k předmětným inženýrským sítím. Tato smlouva byla součástí správního spisu i jiných správních spisů (SMCBSLA/0390/10). Závazek připojení na danou inženýrskou síť založený předmětnou smlouvou přešel na dalšího vlastníka této vodárenské infrastruktury, tedy Statutární město Brno. Žalobci je rovněž známo, že převodem vodárenské infrastruktury nezanikají smlouvy o připojení na danou síť ani smlouvy o poskytování služeb z těchto sítí. Žalovaný proto rozhodoval na základě nesprávné úvahy, že změnou vlastníka vodohospodářské infrastruktury zanikají současně i smlouvy původního vlastníka se stavebníky o připojení na tuto infrastrukturu. Listina, že došlo k převzetí inženýrských sítí Statutárním městem Brnem nebyla nikdy v rámci předmětného správního řízení provedena jako důkaz postupem dle ust. § 53 odst. 6 s.ř., a to ani v rámci ústního jednání ani mimo něj, jak v nalézacím tak v odvolacím řízení. Žalobce tvrdí, že mu právo připojit se k vodohospodářské infrastruktuře vzniklo smlouvou s původním vlastníkem, jež je součástí spisu, a které jakožto závazek in rem přechází na nového vlastníka. V tomto směru byla žalobcem doplněna i projektová dokumentace, jež je součástí shora uvedeného správního spisu.

Žalobce v odvolání proti rozhodnutí stavebního úřadu výslovně zdůraznil, že předložená projektová dokumentace řeší napojení zamýšlené stavby na inženýrské sítě dostatečně. Zdůraznil, že pokud má stavební úřad zato, že v dané části je projektová dokumentace nepřesná či nesprávná, je povinen jak ve výzvě tak v odůvodnění napadeného rozhodnutí přesně specifikovat, v čemž je přesně projektová dokumentace v rozporu se stávajícím stavem, a které konkrétní přílohy chybí. Pouze se správní úřad omezil na neurčité formulace typu „dokumentace je v rozporu se stávajícím stavem“ apod., aniž by specifikoval o jaký rozpor se jedná.

Žalobní námitky korespondují s odvolacími námitkami a žalobce namítá, že se žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí s nimi nevypořádal a z toho důvodu je jeho rozhodnutí nepřezkoumatelné.

Žalobce vznesl i úvahu o tom, zda v daném řízení nerozhodovaly vyloučené oprávněné úřední osoby, které měly na předmětu řízení přímý ekonomický či jiným zájem, a to zejména ve vztahu k Městské části Brno-Slatina.

Vzhledem k tomu, že rozhodnutí bylo vydáno v rozporu se zákonem a na základě nedostatečně zjištěného stavu věci, kdy jak žalovaný tak i nalézací správní úřad porušili jak zásadu zákonnosti tak i zásadu materiální pravdy, když rozhodovali na základě nedostatečně zjištěného stavu věci a na základě důkazních prostředků provedených dílem v rozporu se zákonem a dílem zcela neprovedených. Další porušení zákona jsou pak již jen řetězením uvedeného pochybení, kdy žalobci bylo upřeno právo se daného řízení účastnit, čímž bylo kráceno jeho právo na spravedlivý proces. Žalovaný se nevypořádal se všemi odvolacími důvody a zatížil navíc rozhodnutí nepřezkoumatelností, tedy vadou, k níž je nutno přihlídnout z moci úřední. Závěrem navrhl, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno, dále navrhl zrušení i rozhodnutí správního orgánu I. stupně a požádal o úhradu nákladů řízení.

Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 20.7.2012 uvádí, že s argumentací žalobce týkající se inženýrských sítí nesouhlasí, neboť 6.11.2011 došlo ke změně vlastníka předmětného vodovodu a kanalizace pro veřejnou potřebu, kterým se stalo Statutární město Brno a z uvedené smlouvy o právu provedení stavby nevyplyvá při změně vlastníka předmětné inženýrské sítě pro tohoto jakýkoliv závazek. Povinností žadatele, který hodlá navrhovanou stavbu připojit na vodovod a kanalizaci pro veřejnou potřebu, je předložit jejich vlastníku resp. správci dokumentaci svého záměru k odsouhlasení. Takové stanovisko požaduje žalovaný jako nepostradatelný podklad pro územní rozhodnutí v případě, že umísťovaná stavba vyžaduje připojení na sítě technického vybavení a připojuje se k žádosti o vydání územního rozhodnutí dle ust. § 86 odst. 2 písm. c) stavebního zákona. Žalovaný takovýto souhlas v předloženém správním spisu nedohledal, proto považoval požadavek stavebního úřadu na jeho doložení za oprávněný.

Žalovaný dále uvádí, že z předloženého správního spisu bylo zjištěno, že při doplnění dokazování o listinné důkazy týkající se nově vybudovaného vodovodu a kanalizace pro veřejnou potřebu byl oprávněnou úřední osobou v souladu s § 53 odst. 6 správního řádu a proveden zápis dne 17.3.2011. Účastníci řízení byli v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu dne 21.3.2011 stavebním úřadem seznámeni s doplněnými důkazy a byla jim poskytnuta přiměřená lhůta 10 dnů pro uplatnění případných připomínek. Žalobce tak nebyl nikterak zkrácen na svých zákonných právech, když byl seznámen s doplněnými podklady pro rozhodování a mohl nahlédnout do spisu a k doplněným listinám se vyjádřit, čehož žalobce nevyužil.

Ve výzvě k odstranění nedostatků ze dne 17.8.2011 stavební úřad uvedl, že žadatele vyzývá k doplnění žádosti krom jiného o stanovisko vlastníka resp. provozovatele vodovodu a splaškové a dešťové kanalizace na pozemku p.č. 2013/1 a 2011 v k.ú. Slatina společnosti Brněnské vodárny a kanalizace a.s. k možnosti a způsobu napojení stavby. V souvislosti s tím bude rovněž nutné k územnímu řízení předložit opravenou dokumentaci záměru, a to v části týkající se připojení na vodovod, splaškovou a dešťovou kanalizaci upravenou podle připomínek Brněnských vodáren a kanalizací a.s. Žalobcem předložená dokumentace záměru byla zpracována v srpnu 2009, kdy k této DUR vydaly Brněnské vodárny a kanalizace a.s. jako správce vodovodní a kanalizační sítě v městě Brně 3.9.2008

souhlasné stanovisko s podmínkami, jehož platnost byla ověřena 22.5.2009 vyjádřením s tím, že platí po dobu 1 roku od data odeslání. Tato platnost není určena zákonem ani technickými normami, určuje ji právě vlastník s tím, že po dobu platnosti by se neměly měnit poměry, trasy a uložení technické infrastruktury ve sledovaném území. Jak z uvedeného vyplývá platnost citovaného stanoviska již vypršela, přičemž se poměry v daném území podstatně změnily. V prosinci 2010 byla zrealizována stavba vodních děl – vodovodu, dešťové a splaškové kanalizace na parcelách číslo 2013/1 v k.ú. Slatina, povolená a následně i zkolaudovaná pro jiného stavebníka, a to přibližně v místě uvažované technické infrastruktury pro stavbu Panorama Slatina – první etapa. Tyto změny je třeba promítnout do obsahu žádosti, tedy upravit dokumentaci v souladu se stávajícím stavem a opatřit související přílohy, kterých se tyto změny dotýkají, to je i stanovisko vlastníka (správce této technické infrastruktury), jak již bylo uvedeno výše. Ze specifikace požadavku stavebního úřadu je zcela zřejmé, o jakou úpravu dokumentace měl žalobce svou žádost doplnit, což však neučinil.

K namítané podjatosti správních orgánů žalovaný neshledal důvod k delegaci věci ve smyslu § 131 odst. 4 správního řádu, neboť nedošlo k vyloučení všech úředních osob stavebního úřadu dle ust. § 14 správního řádu a stavební úřad by nebyl způsobilý věc projednat a rozhodnout o ní.

Závěrem žalovaný uvádí, že žalobce v celém řízení nepřistupoval ke své žádosti aktivně a neposkytoval správnímu orgánu potřebnou součinnost tak, aby bylo dosaženo účelu správního řízení. Vzhledem k tomu, že ze strany žalovaného bylo postupováno v souladu s platnými právními předpisy navrhuje žalovaný žalobu v celém rozsahu zamítnout.

Při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Soud přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené výroky rozhodnutí (§ 75 odst. 1 a 2 zák. č. 150/2002 Sb. soudní řád správní, dále jen s.ř.s.).

Soud přezkoumal napadené rozhodnutí včetně rozhodnutí správního orgánu I. stupně a správního spisu žalovaného a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

K jednotlivým žalobním námitkám soud uvádí:

Žalovaný v napadeném rozhodnutí vytýká žalobci, že nepředložil k žádosti o rozhodnutí o umístění stavby doklad o právu založeném smlouvou provést stavbu ve smyslu § 86 odst. 2, písm. a) stavebního zákona č. 183/2006 Sb. Pokud tak ve skutečnosti žalobce nepředložil potřebné smlouvy se spoluvlastníky nemovitostí, v nichž by tito souhlasili s výstavbou, bylo by to důvodem pro zastavení řízení o vydání rozhodnutí o umístění stavby podle § 66 odst. 1, písm. c) správního řádu – zák. č. 500/2004 Sb. (judikováno NSS Brno pod 9 As 36/2009-78 ze dne 28.1.2010).

Žalobce tvrdí, že tyto smlouvy žalovanému se žádostí předložil a svědčí mu také to, co namítá v odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně a i v žalobě. Žádost předložil již v roce 2008 a správní orgán více jak dva roky ničeho nenamítal, že žádost není bezvadná. Jinak by žadatele vyzval neprodleně k doplnění a odstranění žádosti o umístění stavby podle

§ 37 odst. 3 správního řádu. O tom, že žádost namítanými vadami netrpěla svědčí i to, že ve věci vydal první meritorní rozhodnutí o zamítnutí žádosti, kterou následně žalovaný zrušil a tyto vady nebyly zmiňovány. Soud k tomu podotýká, že ze správního spisu nevyplývá, že výše uvedené pochybení žalobce bylo jakýmkoliv způsobem zkoumáno, zda opravdu došlo ke ztrátě na straně správního orgánu I. stupně, či bylo zavinění na straně žadatele – žalobce. Po prokázání, že pochybení bylo na straně žalobce, pak by mohlo být postupováno podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu, tj. žádost zamítnuta. Na čí straně bylo pochybení, ze správního spisu nebylo zjištěno.

Pokud se jedná o druhou namítanou vadu žádosti, tj. nedoložení souhlasu s připojením stavby na vodovodní řád pro veřejnou potřebu a dále na veřejnou dešťovou a splaškovou kanalizační stoku, tak ze správního spisu vyplývá, že v roce 2008 byla daná otázka řešena tak, že žalobce uzavřel s investorem těchto inženýrských sítí Ing. A. K. smlouvu o připojení na tyto sítě jako závazek in rem, který se vztahuje nikoli k osobě vlastníka inženýrských sítí, ale k předmětným inženýrským sítím. Tato smlouva se ve správním spisu nachází. Převodem vlastnictví inženýrských sítí na jiného vlastníka by mělo přejít i právo na připojení na danou síť. V případě změny vlastníka docházelo by k právní nejistotě zúčastněných stran. Změna vlastníka byla na straně správního orgánu a ze správního spisu nebylo shledáno, že žalobce byl s touto skutečností seznámen a vyzván k doplnění žádosti.

Žalobce tvrdí, že žalovaný nepostupoval v souladu s ust. § 51 odst. 2 a § 53 odst. 6 správního řádu, když žádnou z listin, kterou v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvádí jako podklady pro rozhodnutí, žalobce neseznámil dle ust. § 53 odst. 6 správního řádu. Následně pak není v souladu se zákonem, když byl vyzván k odstranění vad projektové dokumentace, aniž by bylo specifikováno, v čem je tato dokumentace v rozporu se stávajícím stavem a co konkrétně chybí.

Ze správního spisu – z žádosti o vyjádření Brněnských vodovodů a kanalizací a.s. ze dne 18.7.2011 bylo zjištěno, že stavební úřad se domáhal vyjádření tohoto orgánu ohledně změn poměrů na pozemcích navrhované stavby a tím i ke změně podmínek napojení na vodovodní a kanalizační řád stavby stavebníka Ekonomservis-byty s.r.o. a zároveň požádal i o souhlas s prodloužením nově vybudovaného vodovodu a kanalizačních stok až k budoucímu objektu parkovacího domu.

Z písemné odpovědi výše uvedené organizace ze dne 4.8.2011 vyplynulo, že Vodovody a kanalizace a.s. potvrdily, že pro územní řízení se vyjadřovaly dne 3.9.2008 a 22.5.2009 a součástí vyjádření byl návrh na prodloužení vodovodu a kanalizací. BVaK však žádné změny poměrů nebyly známy, proto žádal stavební úřad o předložení technické zprávy.

Správní orgán I. stupně však již svou výzvou ze dne 17.8.2011 žalobce požádal o doložení souhlasu spoluvlastníků pozemku a o zaslání stanoviska provozovatele vodovodu a kanalizace k napojení žalobce na stávající řády.

Z toho vyplývá, že ani Brněnským vodovodům a kanalizacím nebyly známy žádné změny, o nichž se nepřesně vyjadřoval stavební úřad.

Soud konstatuje, že celým správním spisem se prolíná převažující problém, tj., že byla vydávána řada rozhodnutí, která byla odvolacím orgánem následně rušena, což způsobuje v celém řízení značnou nepřehlednost a podmínky pro to, aby nebylo rozhodováno objektivně. Převládajícím důvodem zrušovacích rozhodnutí byla nepřesnost požadavků ze strany správního orgánu I. stupně, jak bylo již zmiňováno výše.

Jak judikoval Nejvyšší správní soud pod judikátem evidenční značky Ejk 46/2010, že materiálním předpokladem užití § 36 správního řádu z roku 2004 je situace, kdy skutkový stav doznal změn, zejména byly provedeny zásadní důkazy, o nichž žalobce neví. Jednání účastníka, který správnímu orgánu zaslal listiny na podporu svého tvrzení nebo na takové listiny odkazuje ve svých podáních, nebrání vydání rozhodnutí, pokud tyto listiny jsou již součástí spisového materiálu nebo jiného podání účastníka řízení, které obsahuje jeho vyjádření k těmto podkladům za předpokladu, že správní orgán pak řízení na druhém stupni nedoplnil prováděním dalšího dokazování a při rozhodování vycházel pouze z těch podkladů, které již žalobce znal.

Žalobce nemohl vědět, k jakým změnám ve věci dochází na základě jednání správního orgánu I. stupně a následně byl vyzván k úpravám, aniž by tyto úpravy byly specifikované a projevíly se v projektové dokumentaci, neboť žalobci nebylo zřejmé, o jaké změny jde a co má ve věci upravit. Navíc byla bez jakéhokoliv zkoumání označena jeho žádost jako neúplná, i když žalobce tvrdí, že veškeré podklady k žádosti, tzn. včetně vytýkaných nedoložených souhlasů spoluvlastníků pozemků s provedením výstavby, předložil již v době podání žádosti.

Ze všech výše uvedených důvodů Krajský soud žalobou napadené správní rozhodnutí zrušil pro vady řízení bez jednání podle § 76 odst. 1 písm. b) zák. č. 150/2002 Sb. soudní řád správní ve znění pozdějších předpisů, neboť skutkový stav, který vzal správní orgán za základ napadeného rozhodnutí nemá faktickou oporu ve správním spisu. Soud dále vyslovil, že věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s.ř.s.). Na žalovaném nyní bude, aby se opětovně zabýval odvoláním žalobce proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně, přičemž v dalším řízení podle ust. § 78 odst. 5 s.ř.s. je správní orgán právním názorem, vysloveným soudem ve zrušujícím rozsudku, v dalším řízení vázán.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanoveními § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce byl ve věci úspěšný, proto mu přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení proti neúspěšnému žalovanému správnímu orgánu. Výše náhrady nákladů řízení je tvořena zaplaceným soudním poplatkem z podané žaloby v částce 3.000,- Kč, dále náklady – odměna advokáta za tři úkony po 2.100,- Kč, tj. 6.300,- Kč (převzetí zastupování a právní porada s klientem, sepsání žaloby, vyjádření na výzvy soudu), dále z paušální náhrady 3x 300,- Kč, v celkové výši 900,- Kč a vzhledem k tomu, že zástupce žalobce je plátcem DPH, náleží mu zvýšení o 21% DPH z částky 7.200,- Kč (6.300,- Kč + 900,- Kč), tj. 1.512,- Kč, celkem tedy 11.712,- Kč dle advokátního tarifu. Náhrada nákladů řízení je žalovaný povinen uhradit

žalobci do jednoho měsíce od právní moci rozsudku právnímu zástupci žalobce na číslo účtu 27-446330207/0100. Žalovaný nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí, které nabývá právní moci dnem doručení, lze podat opravný prostředek (kasační stížnost podle ust. § 102 a násl. s.ř.s.) do dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 a § 106 odst. 2,4 s.ř.s.).

V Brně dne 27. února 2013

JUDr. Jaroslava Skoumalová, v.r.
předsedkyně senátu